

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A megyei bíróság ügyvéd által képviselt felperesnek - jogtanácsos által képviselt APEH Hatósági Főosztály Dél-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztály Békés Megyei Részlege (5600 Békéscsaba, Luther u. 3.szám) alperes ellen adóügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a keresetet **e l u t a s í t j a**.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - a Békés Megyei Illetékhivatal felhívására - 39.240.- (Harminckilencezer-kettőszáznegyven) forint feljegyzett eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - 15 napon belül - 30.000.- (Harmincezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek **n i n c s h e l y e**.

I n d o k o l á s :

A bíróság a keresetlevél, az ellenkérelem és a csatolt közigazgatási iratok adatai alapján a következő

t é n y á l l á s t

állapította meg:

A felperes bejelentett tevékenységi köre növénytermelés és kertészet.

A felperesi társaság 2005. május 26, és június 6-án, valamint július 6, július 16, és július 18. napján növénytermesztési szolgáltatásra alvállalkozói szerződést kötött egyéni vállalkozóval különböző kézi erővel elvégzendő mezőgazdasági munkákra 2005. július 7-től 2005. augusztus 30-ig terjedő időszakra. A vállalkozói szerződés 3./ pontjában munkavállaló kijelentette, hogy az általa foglalkoztatott dolgozók munkajogi szempontból a saját munkáltatói körébe tartoznak, és a dolgozói foglalkoztatásával kapcsolatos minden jog és kötelezettség őt terheli. A felek úgy egyeztek meg , hogy a szerződésben meghatározott vállalkozói díj kifizetése a munka elvégzését és átvételét követően számla ellenében történik.

A vállalkozó a felperes felé növényápolás, mint elvégzett szolgáltatás, megnevezéssel 2005. június hónapban összesen 883.200.- Ft + 132.480.- Ft áfa, 2005. július hónapban 1.193.358.- Ft + 299.003.- Ft áfa, 2005. augusztus hónapban összesen 1.488.560.- Ft + 223.208.- Ft áfa összegben állított ki készpénzfizetési számlákat.

A felperes 2005. május-július hónapokra vonatkozóan benyújtott bevallásában 31.863.000.- Ft értékesítés után 4.460.000.- Ft fizetendő adót állított be, míg 63.962.000.- Ft beszerzésre jutó 14.494.000.- Ft levonható adót szerepeltetett.

Az előző időszakról áthozott csökkentő tétellel együtt - figyelembe véve a pénzügyileg rendezetlen tételekre jutó adót 846.000.- Ft-ot, - 10.081.000.- Ft kiutalását kérte.

A felperes 2005. augusztus hónapra vonatkozóan benyújtott bevallásában 10.882.000.- Ft értékesítés után 1.866.000.- Ft fizetendő adót állapított meg, míg 20.405.000.- Ft beszerzésre jutó 3.563.000.- Ft levonható adót szerepeltetett.

Az előző időszakról áthozott csökkentő tétellel együtt - figyelembe véve a pénzügyileg rendezetlen tételekre jutó adót - 908.000.- Ft-ot, 1.635.000.- Ft kiutalását kérte.

Az APEH Békés Megyei Igazgatóság Kiutalás Előtti Ellenőrzési Osztálya a megbízólevelek alapján általános forgalmi adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalás előtti ellenőrzést folytatott le a felperesnél, mely ellenőrzések megállapításait a 2005. december 23-án, és 2006. január 23-án kiadott jegyzőkönyvek tartalmazzák.

A revízió vizsgálta a vállalkozó által kiállított számlák valóságtartalmát, ezért célellenőrzés lefolytatását kezdeményezte az alvállalkozónál egészen az első számla kibocsátóig elmenve.

A kapcsolódó vizsgálat során vállalkozó az alábbiakról nyilatkozott:

A munkákat minden esetben ő vállalta fel, de továbbadta alvállalkozóknak, mivel neki nem volt és jelenleg sincs alkalmazottja. Alvállalkozója volt. A munkaterületen nem volt jelen a munka végzésekor, csupán akkor ment ki, mikor megmutatta a helyet az alvállalkozónak, a munkát nem felügyelte. A számlákat tartalmazó számlatömbök megvásárlását igazoló számlát bemutatni nem tudta.

A revízió célvizsgálatot folytatott le a vállalkozó által megnevezett két alvállalkozónál is, melynek során nyilatkoztatta a társaságok képviselőit.

Az egyik alvállalkozó képviselője úgy nyilatkozott, hogy a munkákat a vállalkozó vállalta fel, de minden esetben továbbadta alvállalkozónak, mivel a társaságnak nem volt és jelenleg sincs egy alkalmazottja sem. Az alvállalkozója volt. A munkaterületen nem volt jelen a munka végzésekor, csak akkor ment ki, amikor megmutatta a helyet az alvállalkozónak, így a munkát nem felügyelte. A számlákat tartalmazó számlatömbök megvásárlását igazoló számlát bemutatni nem tudta.

Az alvállalkozó képviselője előadta, hogy a felperesi társaságot nem ismeri, a munkákat vállalkozó vállalta fel, de továbbadta egy másik alvállalkozónak, mivel a társaságnak nem volt és jelenleg sincs alkalmazottja. A munkaterületen nem volt jelen a munka végzésekor, csak akkor ment ki, amikor megmutatta a helyet az alvállalkozónak.

A revízió kapcsolódó vizsgálatot indított az alvállalkozók által megnevezett további alvállalkozóknál is, így nyilatkoztatta az alvállalkozók képviselőit.

Alvállalkozó képviselője előadta, hogy a munkákat egy másik alvállalkozótól vállalta fel, és a munkákat minden esetben ő végeztette el. Bejelentett alkalmazottja a társaságnak sosem volt, mindig feketén alkalmazta az embereket, hajléktalan szállóról és kocsmákból. A revízió részére semmilyen iratanyagot nem adott át. A társaság anyaga lekönyvelésre nem került, illetve bevallási és adófizetési kötelezettségét nem teljesítette.

Az egyik alvállalkozó képviselője a számlákon szereplő munkákról semmilyen információval nem rendelkezett, a munkákat nem tudja, hogy ki végezte el, mivel a társaság anyagában alvállalkozói számlák találhatóak. Állítása szerint a számlákat 2005. november 15-én este egyik lakónegyedében állította ki egy lakás konyhájában. A számlákat átvette, de pénzt nem adott át értük. A társaságnak tudomása szerint nincs alkalmazottja, és a társaság anyaga lekönyvelésre nem került, illetve bevallási adófizetési kötelezettségét sem teljesítette.

A revízió a fenti célvizsgálatok eredménye alapján megállapította, hogy a szolgáltatást olyan ismeretlen személy vagy gazdasági társaság teljesítette, akinek kilétét, adóalanyiságát megállapítani nem lehetett. Az adólevonási jog gyakorlására az adóalanyt nem bárki által elvégzett valamely gazdasági esemény jogosítja fel. A revízió által kifogásolt számlák nem minősülnek hiteles dokumentumnak, mert ezek az alvállalkozók a munka elvégzéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel, eszközökkel nem rendelkeztek, így a nevükben kiállított számlák hitelesnek nem tekinthetők. Ennek következtében megbízó társaságok által kiállított számlák sem tekinthetők hitelesnek, hiszen valamennyi társaság számlájának alapját a munka elvégzéséről szóló számlák képezik.

Az alvállalkozók a munkavégzést nem igazolták, így a nevükben kiállított számlák, és az azt követő számlák nem hiteles dokumentumok, azokból adólevonási jogot alapítani jogszerűen nem lehet.

A fentiek alapján a revízió a vállalkozó és alvállalkozói, illetve annak alvállalkozója által kiállított számlákat nem fogadta el hiteles bizonylatként.

A felperes a jegyzőkönyvi megállapításokra észrevételt tett, melyet az APEH Békés Megyei Igazgatósága nem fogadott el, és a 2006. március 13-án kelt 7997782588 sz. határozatában 2005. június és július hónapra összesen 431.000.- Ft adókülönbötet állapított meg felperes terhére, melyből 299.000.- Ft jogosulatlan igénylés. A bírságalapot képező 299.000.- Ft után 149.000.- Ft adóbírságot szabott ki.

A 2005. augusztus hónapra lefolytatott vizsgálat jegyzőkönyvi megállapításai alapján 2006. március 21-én kelt 7998139123.sz. határozatában 223.000.- Ft általános forgalmi adó különbözetet írt elő, egyben a tárgyidőszakra visszaigényelt összegből 223.000.- Ft adó kiutalását elutasította. A 223.000.- Ft jogosulatlan visszaigénylés után 111.000.- Ft adóbírságot szabott ki.

A felperes az I.fokú határozatok ellen fellebbezéssel élt, melyben előadta, hogy a vállalkozói szerződéseket a revízió során bemutatták. A vállalkozótól bekérték a vállalkozói igazolványát, melynek számát, valamint a vállalkozó adószámát feltüntették a szerződésben. A szerződés növényápolásra (kapálásra, gazolásra) szólt, amelyet kézi erővel kellett elvégezni, ezért rögzítették a vállalkozói szerződés 3./ pontjában, hogy a vállalkozó saját munkáltatói jogkörébe tartozó dolgozókkal végzi a munkát, az ezzel kapcsolatos jogok és kötelezettségek a vállalkozót terhelik. Vállalkozó a tevékenység folytatásához szükséges vállalkozói igazolvánnyal, adószámmal és adóigazolással rendelkezett, ennél többet vállalkozó vállalkozásáról nem tudhattak meg, emiatt nem tudják elfogadni az I. fokú adóhatóság álláspontját, hogy nem voltak elég körültekintőek. Fenntartották azt az észrevételben kifejtett álláspontjukat, mely szerint 2003. január 1-től az ÁFA-tv. 44. § (5) bekezdésének szabálya szerint a számlában feltüntetett adatok valódiságáért a számlakibocsátó felelős. Hivatkoztak az Európai Bíróság legújabb döntésére, mely szerint ha az adózó nem tudott vagy nem tudhatott az ügylet csalárd jellegéről, akkor nem büntethető. Állították, hogy szabályszerű okiratokkal rendelkező vállalkozóval kötöttek vállalkozási szerződést, aki a munkát elvégezte, azt átadta részükre, kiállította a számlát és a társaságuk kifizette. Mindezekre tekintettel kérték az I.fokú határozatok megváltoztatását.

Az alperes a fellebbezési eljárásban 2006. június 22-én meghozott 8529306629.sz. és a 2006. június 26-án kelt 8529306607.sz. határozatában az I.fokú határozatokat helybenhagyta. A határozatok indokolásában kifejtette, hogy vállalkozó egyéni vállalkozó által kibocsátott számlák nem felelnek meg az ÁFA-tv. 32.§ (1) bekezdés, 35.§ (1) bekezdés, 43. § (4) bekezdése, és a számvitelről szóló módosított 2000.évi C. tv. 15. § (3) bekezdés, 165. § (2) és 166.§ (2) bekezdése rendelkezéseinek.

Egyéni vállalkozó a munkák elvégzésében személyesen nem vett részt, a munkát alvállalkozónak adta tovább.

A gazdasági esemény tehát nem a számlakibocsátó és a felperes között ment végbe, ezért a számlák hiteles dokumentumnak nem tekinthetők.

A hitelességen túlmenően az ÁFA-tv a kellő körültekintést is megköveteli a befogadott bizonylatok tekintetében. A felperes ezt elmulasztotta, amikor a szerződéskötést megelőzően nem győződött meg arról, hogy a vállalkozó rendelkezik-e a munka elvégzéséhez szükséges alkalmazottakkal, és nem ellenőrizte, hogy személyesen részt vesz-e a munkafolyamatban, és arról sem győződött meg, hogy valóban a vállalkozó alkalmazottai végzik-e a munkát. A körültekintő magatartás minősítésének részét képezi az a körülmény is, hogy a vállalkozó kiválasztása a munkát végző személyek ellenőrzése során a kellő gondosságot tanúsította-e, a számla hiteltelenségének elhárítása érdekében a szükséges intézkedéseket megtette-e. Alperes szerint a kellő körültekintés akkor valósult volna meg, ha a felperes ellenőrizte

volna a munkavégzést, mert akkor tapasztalhatta volna, hogy vállalkozó a munkálatokban nem vesz részt, és a munkát végző személyek nem vállalkozó alkalmazottai.

Az alperes nem tartotta megalapozottnak az alvállalkozó által kibocsátott számlákkal kapcsolatos felperesi kifogást arra hivatkozva, hogy az alvállalkozó célvizsgálata során megállapítást nyert, hogy a Bt nevében kiállított számlák mögött valós gazdasági esemény nem állt, mivel a társaság a munkát továbbadta alvállalkozónak, mégpedig az alvállalkozónak. Az alvállalkozó nevében kiállított számlákat 2005. november 15-én írták meg. A társaság neve 2005. október 24-től változott meg, és ettől az időponttól a képviselő személye is megváltozott. A bemutatott számlák keletkezési időpontjai június 6. és 2006. szeptember 20. közötti időszakokra esnek, mely időpontban a társaság neve és képviselője nem a számlákon szereplő volt, így a számlák ezért nem hiteles bizonylatok.

Az alperes a fenti indokok alapján azt állapította meg, hogy az I. fokú adóhatóság határozata megalapozott és törvényes.

A felperes az alperes fentiekben ismertetett határozatai bírósági felülvizsgálatát kérte az önállóan előterjesztett *k e r e s e t l e v e l e k b e n* -melyeket a bíróság a Pp. 149. § (2) bekezdése alapján egyesített - az alábbi jogszabálysértésekre hivatkozással:

Az alperes tévesen alapította határozatát arra, hogy a társaságuk magatartása nem merítette ki az ÁFA-tv. 44. § (5) bekezdésében foglalt kellő körültekintést jelentő magatartást. Azzal, hogy a szerződéskötést megelőzően a vállalkozótól vállalkozói igazolványt, továbbá az adóhatóság igazolását kérték arra nézve, hogy nevezettnek nincs adótartozása, kellő körültekintéssel jártak el a szolgáltatásnyújtás igénybevétele során. Az alperes sem vitatta határozataiban, hogy egyéni vállalkozó adatai hamisak lettek volna, vagy valótlan adatokat tartalmazna vállalkozó által a társaságuk részére átadott, azonosításra szolgáló okirat.

A felperes szerint az alperes határozatai az EK. Római Szerződésének II. fejezete, valamint a III. fejezetből a 90-93. cikkekre, továbbá az EK. hatodik áfa irányelvbe,

végül az Európai Bíróság 2006. január 12-én, C-354/03, C-355/03, és C-484/03.sz. egyesített ügyekben hozott ítéletébe ütközik.

Felperes szerint az Európai Bíróság hivatkozott ítéleteiben megállapított tényállás hasonló a perbeli tényálláshoz, mindhárom cég visszatérítendő hozzáadott értékadót igényelt vissza, azonban saját adóhatóság, mindhárom cég visszaigénylését elutasította tekintettel arra, hogy az értékesítési láncban volt olyan közbenső kereskedő, amelyik idegen HÉA számot használt, jogsértő kereskedő volt, illetve időközben eltűnt. Az Európai Bíróság álláspontja szerint minden egyes ügyletet önállóan kell vizsgálni, és a korábbi vagy későbbi események nem változtatnak az értékesítési lánc részét képező egyes ügylet jellegén. Az Európai Bíróság hivatkozott ítéletei szerint tehát annak, hogy vállalkozó továbbadta a munkát és a munkát ténylegesen elvégző gazdasági társaságnak nem volt bejelentett alkalmazottja, illetve „fekete munkásokkal” dolgoztatott, nincs jelentősége. Önmaga a tevékenység adóalanyok

által végzett gazdasági tevékenység, szolgáltatás, ennek megfelelően a tevékenységet igénybe vevő által megfizetett előzetesen felszámított általános forgalmi adó levonható az ÁFA-tv. 44.§ (5) bekezdése alapján.

Felperes kérte, hogy az Európai Bíróság hivatkozott ítéletét, mint másodlagos jogforrást a bíróság vegye figyelembe, és a jogsértő alperesi határozatokat helyezze hatályon kívül, valamint marasztalja alperest az okozott perköltségben.

Az alperes érdemi nyilatkozataiban a közigazgatási határozatokban kifejtett jogi érvelései hivatkozott, azok megismétlése nélkül. Álláspontja továbbra is az volt, hogy a határozatok jogszerűek és megalapozottak, ezért a kérelme a kereset elutasítására, és felperes perköltségben való marasztalására irányult.

A bíróság megállapítása szerint a kereseti kérelmek nem alaposak az alábbi jogi indokok alapján:

A bíróságnak az alperesi határozatok felülvizsgálata során abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy egyéni vállalkozónak a felperes felé kibocsátott számlái az előzetesen felszámított általános forgalmi adót hitelesen igazoló olyan dokumentumnak minősülnek-e, amelyeknek birtokában a felperest megilleti az általános forgalmi adóról szóló módosított 1992.évi LXXIV.tv. (továbbiakban: ÁFA-tv.) 32.§ (1) bekezdés szerinti adólevonási jog.

Az adólevonási jog törvényi feltételeit az ÁFA-tv. 32.§ (1) bekezdés a./ pontja határozza meg, mely szerint a 34.§ szerinti adóalanyt megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja azt az adóösszeget, amelyet a részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás során egy másik adóalany rá áthárított.

Az ÁFA-tv. 35.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint adólevonási jog kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható.

Az ÁFA-tv. 43.§ (4) bekezdése értelmében a számlára, egyszerűsített számlára és a számlát helyettesítő okmányra a számviteli törvénynek a számviteli bizonylatra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

A számvitelről szóló módosított 2000.évi C.tv. 166.§ (2) bekezdése értelmében a számviteli bizonylat adatainak alakilag és tartalmilag is hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie.

Az I.fokú adóhatóság a fentiekben idézett jogszabályi rendelkezések alkalmazásával vizsgálta a perben vitatott számlákat alakil és tartalmi hitelesség szempontjából, és céll ellenőrzést folytatott le a számlakibocsátónál. Terhelő megállapítását arra alapozta, hogy

egyéni vállalkozó a felperessel kötött szerződésben felvállalt munkákat alvállalkozóknak adta tovább, az általa kiállított számlákat tartalmazó számlatömbök megvásárlását igazoló számlát bemutatni nem tudta. A bíróság megállapítása az, hogy az adóhatóság vállalkozó nyilatkozatára tekintettel jogszerűen járt el, amikor az alvállalkozóknál is elvégezte a kapcsolódó vizsgálatot, akiknek képviselői szintén arra hivatkoztak, hogy a munkát alvállalkozóknak adták tovább. Az I.fokú adóhatóság e társaságoknál is elrendelte a céllenőrzést, melynek eredménye alapján az volt megállapítható, hogy alvállalkozó a munkát feketemunkásokkal végeztette el, a másik alvállalkozó képviselőjének azonban a számlán szereplő munkákról semmilyen információja nem volt, nem tudta, hogy a munkát ki végezte el, a társaság anyagában a Bt-től származó alvállalkozói számlák voltak fellelhetőek.

A bíróság álláspontja szerint az alperes a feltárt körülmények alapján helyesen mérlegelte a célvizsgálatok eredményét, amikor megállapította, hogy a szolgáltatást olyan ismeretlen személyek végezték el, akiknek adóalanyiságát megállapítani nem lehet, ezért a vállalkozó által kibocsátott számlák olyan hiteles dokumentumnak nem tekinthetők, amely alapján a felperes jogszerűen gyakorolhatná az ÁFA-tv. 32.§ (1) bekezdése szerinti adólevonási jogát.

Az ÁFA-tv. 32.§ (1) bekezdésének értelmezése ugyanis a bírói gyakorlat tükrében az alábbi:

A számlák tartalmi hitelességének vizsgálata során azt kell megállapítani, hogy:

- a gazdasági esemény (termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás), amelyre az adólevonást, illetve a visszaigénylést alapítják a számla szerinti felek között és a számla szerinti módon ment végbe,
- a termékértékesítés, szolgáltatás ellenértékét a vevő megfizette-e,
- másik adóalany részéről sor kerülhetett-e az adó áthárítására.

Az adóhatóság amennyiben feltárja bármelyik feltétel hiányát, a számla nem ad alapot az adólevonásra.

A bíróság megállapítása szerint a vállalkozó által kiállított számlák azért nem tekinthetők hiteles dokumentumnak, mert a céllenőrzések során bizonyítást nyert, hogy a gazdasági esemény nem a felperes és vállalkozó által kötött szerződések és a kiállított számlák szerinti módon ment végbe. A vállalkozó által felvállalt munkát nem alkalmazottai végezték el, hanem olyan ismeretlen személyek, akiknek adóalanyiságát megállapítani nem lehet. Vállalkozó a szerződés alapján nem volt jogosult alvállalkozót igénybe venni, de még az alvállalkozó jogszerű közreműködése sem mentesíti a vállalkozót a munka felügyelete, irányítása alól. Vállalkozó saját nyilatkozata szerint a munkavégzés során semmilyen módon nem közreműködött, a munkát nem felügyelte és abban személyesen egyéb módon nem vett részt, amely sérti az egyéni vállalkozásról szóló 1990. év V. tv. 10. § (1) bekezdésének azon előírását, mely szerint az egyéni vállalkozó köteles személyesen közreműködni a tevékenység folytatásában. Ilyen körülmények között a számlák szerinti gazdasági esemény nem a számlakibocsátó és a felperes, azaz a számlán feltüntetett felek között ment végbe, ezáltal a számlák tartalmi hitelessége megdőlt.

2003. január 1-től az ÁFA-tv. 44.§ (5) bekezdése azonban kiegészült a számlát befogadó vevők érdekeinek védelmében egy új szabállyal, mely szerint a bizonylatban vevőként feltüntetett adóalany adózással kapcsolatos jogai nem sérülhetnek, ha az adóköteles tényállás kapcsán a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás körülményeit figyelembe véve kellő körültekintéssel járt el.

A felperes keresetlevelében hivatkozott az ÁFA-tv. 44.§ (5) bekezdésének megsértésére is, ezért a bíróság vizsgálta, hogy az alperes jogszerű megállapítást tett-e a körültekintő magatartás körében.

A Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében iránymutatást adott arra vonatkozóan, hogy az ÁFA-tv. 44.§ (5) bekezdése alkalmazása során a kellő körültekintésnek mit kell magában foglalnia. E szerint az adózó magatartása nem körültekintő, ha az csak a vele szerződő fél adóalanyiségának, a képviselőre vonatkozó jogosultság ellenőrzésére korlátozódik, e körben kizárólag szerződő partnerétől kér információt. A körültekintő magatartás akkor állapítható meg, ha a vállalkozó kiválasztása és a munkát végző személyek ellenőrzése során az adózó kellő gondosságot tanúsította, és minden szükséges intézkedést megtett annak érdekében, hogy elhárítsa a számla hiteltelenségét.

A bíróság rámutat, hogy a felperes amennyiben ilyen magatartást tanúsított volna, akkor felismerhette volna, hogy vállalkozó a munkálatokban nem vesz részt, és a munkát nem vállalkozó alkalmazottai végzik el, vagyis a vállalkozó nem teljesítette a vállalkozói szerződésben foglaltakat. Ilyen körülmények között a felperest az ÁFA-tv. 44.§ (5) bekezdésére hivatkozással sem illeti meg az adólevonás joga, ezért az alperes

nem járt el törvénytörően, amikor felperes terhére jogosulatlan visszaigénylés címén adókülönbözetet állapított meg.

A bíróság álláspontja szerint az Európai Bíróság a felperes által hivatkozott ítéleteit és az abban kifejtett jogi álláspontját nem azonos tényállású ügyben hozta, ezért a bíróság azt az ítéleti döntés meghozatala során nem alkalmazta.

A felülvizsgált határozatok azonban megfelelnek a hivatkozott ítéletekben kifejtett azon megállapításnak, hogy minden ügyletet önállóan kell vizsgálni. A felperes és vállalkozó között létrejött jogügylet vizsgálata során egyértelműen arra lehetett következtetni, hogy amennyiben felperes körültekintően jár el, úgy felismerhette volna a számla hiteltelenségét.

A bíróság a már kifejtett indokok alapján úgy ítélte meg, hogy az alperes határozatai megalapozottak és törvényesek, ezért a felperes keresetét a Pp. 339. § (1) bekezdés alapján elutasította.

A bíróság kötelezte a pereszes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére az állam javára, valamint az alperes jogi képviselőjével felmerült perköltség megfizetésére.

Az ítélet ellen a módosított Pp. 340. § (1) bekezdése értelmében fellebbezésnek nincs helye, azonban a Pp. 340/A. §-a alapján az ítélet kézbesítésétől számított 60 napon belül - írásban és három példányban , jogi képviselő által szerkesztett felülvizsgálati kérelem nyújtható be a Békés Megyei Bíróságnál a Legfelsőbb Bírósághoz címezve.

G y u l a, 2006.évi október hó 5.napján.

dr Dobó Viola
b í r ó